

ODŮVODNĚNÍ

Vyhláška č. 474/2013 Sb., o odměně likvidátora, nuceného správce a insolvenčního správce některých poskytovatelů služeb na kapitálovém trhu a o náhradě jejich hotových výdajů

A. OBECNÁ ČÁST

1. Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy, odůvodnění jejích hlavních principů

V souvislosti s tzv. penzijní reformou byly v prosinci 2011 přijaty zákony o důchodovém spoření (č. 426/2011 Sb.) a o doplňkovém penzijním spoření (č. 427/2011 Sb.). Tyto zákony upravují činnost penzijních společností, důchodových fondů a účastnických fondů. Zákon č. 426/2011 Sb., o důchodovém spoření, ve znění zákonů č. 399/2012 Sb. a 241/2013 Sb. (dále jen "ZDS") a č. 427/2011 Sb., o doplňkovém penzijním spoření, ve znění zákonů č. 399/2012 Sb., č. 403/2012 Sb. a 241/2013 Sb. (dále jen „ZDPS“), obsahují zmocnění k vydání prováděcího právního předpisu, který upraví výši a způsob stanovení odměny likvidátora, nuceného správce a insolvenčního správce penzijní společnosti. Tyto zákony je zapotřebí provést novým právním předpisem.

Dne 19. srpna 2013 byl vydán zákon č. 240/2013 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech. Zákon o investičních společnostech a investičních fondech (dále jen „ZISIF“) ruší dosavadní zákon č. 189/2004 Sb., o kolektivním investování, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZKI“). ZISIF obsahuje zmocnění k vydání prováděcího právního předpisu, který upraví výši a způsob stanovení odměny likvidátora a nuceného správce investiční společnosti a investičního fondu s právní osobností a insolvenčního správce obhospodařovatele podílového fondu. Ačkoliv ve věci odměňování likvidátora, nuceného správce a insolvenčního správce ZISIF v zásadě předpokládá kontinuitu se stávající právní úpravou, nelze jej na úrovni podzákoného předpisu ponechat bez reakce (mj. s ohledem na zásadní změnu terminologie).

2. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy se zákonem, k jehož provedení je navržena, včetně souladu se zákonným zmocněním

Nová vyhláška je navrhována v mezích zmocnění, která jsou upravena:

- a) v § 110 odst. 1 zákona č. 426/2011 Sb., o důchodovém spoření, k provedení § 99 odst. 5 tohoto zákona,
- b) v § 170 zákona č. 427/2011 Sb., o doplňkovém penzijním spoření, k provedení § 70 odst. 8, § 112 odst. 4 a § 148 odst. 4 tohoto zákona,
- c) v § 352 odst. 4, § 379 odst. 4 a § 565 odst. 3 zákona č. 240/2013 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech a
- d) v § 199 odst. 2 zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, k provedení § 132 odst. 5 a § 139 odst. 11 tohoto zákona.

Nová vyhláška je navržena v kontextu právního řádu jako celku, respektuje význam právních pojmů, jednotlivé instituty soukromého a veřejného práva.

3. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie a obecnými právními zásadami práva Evropské unie

Nová vyhláška není transpozičním předpisem.

4. Zhodnocení platného právního stavu a odůvodnění nezbytnosti jeho změny

Oblast odměňování nucených správců, likvidátorů a insolvenčních správců dosud upravovala vyhláška č. 414/2004 Sb., o odměně nuceného správce, likvidátora a insolvenčního správce některých poskytovatelů služeb na kapitálovém trhu a o náhradě jejich hotových výdajů (dále jen „vyhláška č. 414/2004 Sb.“).

Vyhláška č. 414/2004 Sb. neobsahuje úpravu odměňování nucených správců a likvidátorů penzijních společností podle ZDS, ZDPS ani změny provedené ZISIF. Terminologicky se navíc vyhlášky č. 414/2004 Sb. dotkl zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů. Vyhláška č. 414/2004 Sb. však z hlediska použitých termínů odpovídá zákonu č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů, který byl insolvenčním zákonem nahrazen.

Podzákonná právní úprava musí vyřešit odměňování nucených správců, likvidátorů a insolvenčních správců penzijních společností a respektovat terminologii ZISIF a insolvenčního zákona. To však nebrání tomu, aby mohla být materiálně do značné míry převzata dosavadní regulace provedená vyhláškou č. 414/2004 Sb., protože způsob stanovení odměny nucených správců, likvidátorů, insolvenčních správců penzijních společností může vycházet z principů odměňování nucených správců, likvidátorů a insolvenčních správců investičních společností.

5. Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, na podnikatelské prostředí České republiky, dále sociální dopady, včetně dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny, a dopady na životní prostředí

Nově přijatá právní úprava se vztahuje na likvidaci, nucenou správu a insolvenční řízení dotčených subjektů. Případné náklady související s aplikací této vyhlášky v dalším období je prakticky nemožné objektivně odhadnout, protože nelze spolehlivě určit počet likvidací, nucených správ nebo insolvenčních řízení regulovaných subjektů. Pokud budou v budoucnu probíhat likvidace, nucené správy nebo insolvenční řízení, Česká národní banka očekává, že náklady spojené s odměňováním likvidátorů, nucených správců a insolvenčních správců budou vyváženy přínosy transparentní a hospodárné likvidace, insolvence či nucené správy těchto subjektů.

Odměňování likvidátorů, nucených správců a insolvenčních správců by mohlo teoreticky v budoucnu zatížit státní rozpočet. Příslušné zákony totiž stanoví, že odměnu likvidátorů, nucených správců a insolvenčních správců v případě nedostatku likvidačního majetku, majetku nebo majetkové podstaty hradí stát. Ani tyto případné náklady v dalším období však nelze objektivně odhadnout, neboť nemusí vůbec nastat.

Nová vyhláška se musí přizpůsobit současné situaci na kapitálovém trhu, hodnotám vlastního i spravovaného cizího majetku některých poskytovatelů služeb na kapitálovém trhu, jakož i zvýšení průměrné měsíční mzdy obecně a v peněžnictví (konkrétní aktuální údaje - viz zvláštní část). Přizpůsobení vede k určitému navýšení odměn likvidátorů, nucených správců a insolvenčních správců zejména u větších subjektů, musí totiž vyvažovat náročnost činnosti a odpovědnost spojenou s jejich likvidací, nucenou správou či insolvenční. Současně se ale oproti tomu zvyšuje i základ pro stanovení odměny.

Limity pro odměny a náhradu hotových výdajů dle vyhlášky č. 414/2004 Sb. jsou dlouhodobě poddimenzované. Např. za odměnu 20 000 Kč měsíčně pro nuceného správce investiční společnosti nebo obchodníka s cennými papíry podle § 5 a 6 vyhlášky č. 414/2004 Sb. lze jen velmi obtížně najít kvalifikované a vysokoškolsky vzdělané osoby se zkušenostmi z finančního trhu, když dle údajů Českého statistického úřadu osciluje průměrná měsíční mzda v České

republice v peněžnictví kolem 50 000 Kč (manažerské mzdy v peněžnictví jsou navíc obvykle vyšší, což vyhláška stupňováním odměn v závislosti na velikosti poskytovatele služeb na kapitálovém trhu a jím spravovaného majetku zohledňuje). Oproti jiným obchodním korporacím je u poskytovatelů služeb na kapitálovém trhu veřejný zájem (ochrana účastníků, investorů, zákazníků), aby jejich likvidace, nucená správa či insolvence proběhly kvalitně a rychle. To je zapotřebí zdůraznit zejména u vyhláškou nově regulovaného likvidátora, nuceného správce a insolvenčního správce penzijní společnosti, která obhospodařuje majetek účastníků sloužící k uspokojení jejich potřeb ve stáří nebo při invaliditě.

Dosavadní vyhláška č. 414/2004 Sb. rovněž dostatečně nezohledňovala rizika spojená s výkonem funkce likvidátora, nuceného správce nebo insolvenčního správce dotčených poskytovatelů služeb na kapitálovém trhu, kteří za situace značných nedostatků v činnosti poskytovatele služeb na kapitálovém trhu v případě svého pochybení čelí přísné objektivní odpovědnosti (na rozdíl od zaměstnanců). Z minulosti jsou známy případy, kdy likvidátoři, nucení správci nebo insolvenční správci byli dokonce vystaveni nedůvodnému trestnímu oznámení a následnému trestnímu stíhání, obrana proti těmto napadením je velmi nákladná (uvažují se i náklady na pojištění právního zastoupení, s ohledem na striktní civilní odpovědnost i pojištění odpovědnosti).

Nízké odměňování likvidátora, nuceného správce a insolvenčního správce vytváří rovněž větší prostor k tomu, aby tyto osoby ve snaze uspokojit své materiální potřeby zpeněžovaly majetek způsobem (úmyslně či nedbale v důsledku přetížení jinými činnostmi přinášejícími potřebný příjem), který není v souladu se zájmem na ochranu účastníků, investorů a zákazníků.

Konkrétní částky odměn likvidátora, nuceného správce a insolvenčního správce uvedené ve vyhlášce vycházejí z dlouholetých zkušeností České národní banky z aplikace dosavadní vyhlášky č. 414/2004 Sb., resp. ze střetu vyhláškou č. 414/2004 Sb. uvažovaných odměn s projednávanými požadavky potenciálních likvidátorů, nucených správců a insolvenčních správců na odměnu v delším časovém období za různých okolností (odlišná velikost a finanční situace poskytovatele služeb na kapitálovém trhu).

Nově přijatá úprava pravděpodobně nebude mít dopad na státní rozpočet ani na ostatní veřejné rozpočty, odměna či náhrada hotových výdajů likvidátora, nuceného správce či insolvenčního správce se standardně hradí z majetku poskytovatelů služeb na kapitálovém trhu, státní rozpočet ji v praxi uhrazuje jen výjimečně a ve velmi omezené míře. Z navrhovaných změn nevyplývají zvýšené náklady ani pro Českou národní banku.

Podnikatelské prostředí České republiky jako celek nebude novou vyhláškou dotčeno. Nová vyhláška nemá žádné sociální dopady, nemá vliv ani na životní prostředí.

6. Zhodnocení současného stavu a dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace

Nově přijatá právní úprava neobsahuje ustanovení, které by bylo diskriminační.

7. Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

Nová vyhláška se nedotýká soukromí a osobních údajů. Navrhovaná právní úprava je v souladu se zákonem č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů.

8. Zhodnocení korupčních rizik

Nová vyhláška odpovídá rozsahu zmocnění v návrhu zákona o investičních společnostech a investičních fondech a v dalších zákonech a v žádném směru nepřesahuje kompetence České národní banky. Česká národní banka vykonává v souladu se zákonem č. 6/1993 Sb., o České

národní bance, ve znění pozdějších předpisů, dohled nad poskytovateli služeb na kapitálovém trhu a má dostatečné nástroje pro kontrolu dodržování zákonů a jiných právních předpisů. Česká národní banka je správním orgánem a je kompetentní rozhodovat ve věcech, které spadají do její působnosti. Pravomoci a odpovědnosti jednotlivých útvarů při výkonu dohledu jsou v České národní bance stanoveny vnitřním předpisem, organizační struktura České národní banky je k dispozici veřejnosti na jejích internetových stránkách. Praktický dohled je prováděn standardním způsobem podle zákona č. 15/1998 Sb., o dohledu v oblasti kapitálového trhu, ve znění pozdějších předpisů. Pro výkon činnosti České národní banky jsou nastaveny odpovídající kontrolní mechanismy, které jsou pravidelně ověřovány a aktualizovány. Na internetových stránkách České národní banky lze rovněž najít výklady a odpovědi na časté dotazy týkající se poskytovatelů služeb na kapitálovém trhu.

Novou vyhláškou dotčení poskyvatelů služeb na kapitálovém trhu nejsou subjekty závislé na získání veřejných zakázek.

Samotný obsah vyhlášky odpovídá obdobným úpravám v jiných prováděcích právních předpisech týkajících se regulace odměn a náhrad hotových výdajů likvidátorů a insolvenčních správců.

Potenciální korupční riziko může vzniknout pouze ve dvou případech. Prvním je stanovení odměny při mnohosti likvidátorů a insolvenčních správců, kde má Česká národní banka nebo soud při určování odměny jisté uvážení, jaký podíl z celkové odměny příslušný likvidátor nebo insolvenční správce obdrží (§ 4 odst. 2, § 8 odst. 2, § 10 odst. 2 a § 12 odst. 2). Vyhláška k tomu nicméně stanoví kritéria odpovídající podobným úpravám v jiných prováděcích předpisech (srov. § 6 vyhlášky č. 313/2007 Sb., o odměně insolvenčního správce, o náhradách jeho hotových výdajů, o odměně členů a náhradníků věřitelského výboru a o náhradách jejich nutných výdajů, ve znění vyhlášky č. 488/2012 Sb.), která je nutné zohlednit.

Druhým případem je možnost České národní banky nebo soudu v rámci uvážení zvýšit odměnu likvidátora, nuceného správce a insolvenčního správce podle § 15 odst. 2 vyhlášky. K tomu je však nutno uvést, že maximální hranice odměn a náhrad hotových výdajů jsou vyhláškou pevně dány, vyhláška navíc stanoví kritéria, kdy se zvýšení odměn uplatní.

Vzhledem k důsledně uplatňovaným rozhodovacím a kontrolním postupům v České národní bance a nezávislosti a nestrannosti justice a kritériím a limitům upraveným ve vyhlášce lze obě výše uvedená potenciální rizika prakticky vyloučit.

U navrhované vyhlášky nebyla po jejím vyhodnocení podle metodiky CIA (Corruption Impact Assessment) korupční rizika zjištěna.

9. Konzultace

Návrh vyhlášky byl projednáván v rámci České národní banky a konzultován s Ministerstvem financí, Asociací penzijních fondů, Asociací pro kapitálový trh, Českou asociací obchodníků s cennými papíry, Českou bankovní asociací, Burzou cenných papírů Praha, a.s., Centrálním depozitářem cenných papírů, a.s., Power Exchange Central Europe, a.s., a RM-Systémem, českou burzou cenných papírů a.s.

Meziresortní připomínkové řízení proběhlo na přelomu října a listopadu 2013, oslovena byla všechna ministerstva, Asociace insolvenčních správců, Komora specialistů pro krizové řízení a insolvenční řízení, Komora správců majetku a likvidátorů, Asociace penzijních společností, Asociace pro kapitálový trh, Česká asociace obchodníků s cennými papíry, Česká bankovní asociace, Burza cenných papírů Praha, a.s., Centrální depozitář cenných papírů, a.s., Power Exchange Central Europe, a.s., a RM-Systému, česká burza cenných papírů a.s. Zásadní připomínky

uplatnily pouze Ministerstvo financí a Ministerstvo práce a sociálních věcí, ty byly bez rozporu vypořádány.

Návrh vyhlášky byl projednán v pracovních komisích Legislativní rady vlády pro finanční právo (per rollam), soukromé právo (20. prosince 2013) a správní právo (per rollam). Všechny komise měly pouze formulační a legislativně-technické připomínky, které byly v textu návrhu vyhlášky zohledněny.

Návrh nové vyhlášky nepodléhá konzultaci s Evropskou centrální bankou podle Rozhodnutí Rady č. 98/415/ES ze dne 29. června 1998 o konzultacích vnitrostátních orgánů s Evropskou centrální bankou k návrhům právních předpisů.

Předkládaný návrh neobsahuje řešení, která by představovala zvýšené riziko z hlediska proveditelnosti a vynutitelnosti.

Na základě návrhu České národní banky (Plán vyhlášek pro rok 2013) rozhodl ministr a předseda Legislativní rady vlády dne 23. ledna 2013 (č.j. 857/2013-KMV), že se u této vyhlášky neprovede hodnocení dopadů regulace podle obecných zásad (RIA).

B. ZVLÁŠTNÍ ČÁST

K § 1

Ustanovení vymezuje předmět právní úpravy a odkazuje na zmocňovací ustanovení obsažená v ZPKT, ZDS, ZDPS a ZISIF.

K § 2

Ustanovení upravuje dva pojmy (likvidační majetek a zpeněžený majetek účastnického fondu, podílového fondu a svěřenského fondu), které jsou dále používány ve vyhlášce při stanovení odměny za likvidaci penzijní společnosti, investiční společnosti, investičního fondu s právní osobností a výkon činnosti insolvenčního správce penzijní společnosti a obhospodařovatele podílového fondu.

K § 3

Výše odměny likvidátora penzijní společnosti, investiční společnosti a investičního fondu s právní osobností je stanovena kombinací pevné částky a procentní sazby, a to v závislosti na výši majetku osoby v likvidaci těsně před skončením likvidace (tj. v momentě, kdy zbývá vypořádat jediný závazek – odměnu likvidátora, tzv. likvidačního majetku), a v závislosti na výši majetku v obhospodařovaných důchodových fondech, účastnických fondech, podílových fondech a svěřenských fondech.

Platné zákony umožňují v zásadě dvě řešení likvidace penzijní společnosti a investiční společnosti obhospodařující fondy. Buď likvidátor se souhlasem České národní banky tyto fondy převede na jinou penzijní společnost, nebo investiční společnost (jediný způsob řešení u důchodových fondů, jejichž majetek nelze zpeněžovat), nebo jejich majetek zpeněží (lze provést u účastnického fondu, podílového fondu a svěřenského fondu). Důchodové fondy a účastnické fondy lze převádět pouze všechny najednou a jediné penzijní společnosti (§ 58 odst. 1 ZDS, § 109 odst. 1 ZDPS), u podílových fondů a svěřenských fondů toto omezení neplatí.

Pokud likvidátor fondy převede, zohledňuje se u jeho odměny fondový vlastní kapitál převáděných důchodových fondů a účastnických fondů (srov. § 3 písm. k) ZDS, § 3 písm. q) ZDPS) či fondový kapitál převáděných podílových fondů a svěřenských fondů (srov. § 16 odst. 5 ZISIF). Pokud likvidátor majetek fondů zpeněží, zohledňuje se výše zpeněženého majetku. Záměrem je v zájmu výše uvedených fondů (jejich účastníků, podílníků) motivovat likvidátora k převodu fondů na jinou penzijní nebo investiční společnost nebo k dosažení co nejvyšší hodnoty zpeněženého majetku.

Opouští se dosavadní koncept snižování likvidačního majetku jako základu pro výpočet odměny likvidátora investiční společnosti nebo investičního fondu ve formě poloviny z hodnoty majetku zpeněženého prostřednictvím třetích osob a 80 % z hodnoty likvidních aktiv stanovených ke dni vstupu investiční společnosti nebo investičního fondu do likvidace. V prvním případě je důvodem skutečnost, že likvidátor za zpeněžení odpovídá stejně, pokud ho provede sám nebo prostřednictvím třetích osob, a je zcela na něm, zda si svoji odměnu ponechá sám anebo její část poskytne jako úhradu za podporu třetí osobě. Není tedy důvodu, aby se mu odměna snižovala. S „likvidními aktivy“ byly v praxi značné problémy, ve většině případů žádná taková aktiva v době likvidace nebyla, nebo bylo sporné, zda lze aktiva investiční společnosti nebo investičního fondu za „likvidní“ označovat (problematické zejména u cenných papírů a derivátů). Současně se tím zajišťuje sjednocení s postupem uvedeným ve vyhlášce č. 479/2000 Sb., o odměně a náhradě hotových výdajů likvidátora a člena orgánu společnosti jmenovaného soudem (dále jen „vyhláška č. 479/2000 Sb.“), která výše uvedené odpočty neobsahuje.

Dle údajů Českého statistického úřadu osciluje průměrná měsíční mzda v České republice v peněžnictví kolem 50 000 Kč, vyhláškou dotčený likvidátor (podobně nucený správce a insolvenční správce) je v zásadě v postavení manažera finanční instituce, proto by minimální odměna likvidátora neměla klesnout pod průměr obvyklý v peněžnictví.

Odměna likvidátora je limitována maximální částkou 6 000 000 Kč, nelze ji zvýšit ani postupem České národní banky nebo soudu podle § 15 odst. 2. Vyhláška musí respektovat skutečnost, že obdobné právní předpisy Ministerstva spravedlnosti upravující odměnu a náhradu hotových výdajů likvidátora a insolvenčního správce (vyhláška č. 479/2000 Sb., vyhláška č. 313/2007 Sb.) v případě likvidace či konkurzu horní limity odměn vůbec nemají, u největších společností se podle dostupných informací reálné odměny pohybují až v desítkách milionů Kč. Proto se jeví zvýšení maximální výše odměny ze stávajících 2 mil. Kč na 6 mil. Kč jako odůvodněný postup.

Zavádí se současně zvýšení max. odměny hrazené státem z 35 000 Kč na 150 000 Kč u likvidátora (obdobně u insolvenčního správce). Průměrná likvidace či zpeněžování majetku v případě subjektu, který nemá dostatek prostředků ani k uhrazení odměny likvidátora nebo insolvenčního správce, by neměla přesáhnout zhruba 6 měsíců. Ne vždy však likvidátor (obdobně insolvenční správce) vykonává činnost po celou dobu (často čeká na nějaké rozhodnutí), proto uvažujeme zhruba poloviční vytížení (3 krát 50 000 Kč).

Skončí-li likvidace dříve než likvidátor nebo likvidátoři zjistili konkrétní výši likvidačního majetku (to znamená, že neprovedli veškeré úkony nezbytné k provedení likvidace penzijní společnosti nebo investiční společnosti), dostanou jako odměnu částku odpovídající pouze průměrné měsíční mzdě, která v České republice dle Českého statistického úřadu v posledních letech osciluje kolem 25 000 Kč. Výjimkou je situace, kdy likvidátor sice nezjistil konkrétní výši likvidačního majetku, ale obhospodařované fondy převedl či jejich majetek zpeněžil. V takovém případě se odměna stanoví v závislosti na výši fondového vlastního kapitálu nebo fondového kapitálu obhospodařovaných fondů (při převodu fondů) nebo na výši zpeněženého majetku. Důvodem nezjištění výše likvidačního majetku penzijní společnosti, investiční společnosti nebo investičního fondu s právní osobností může být skutečnost jejich předlužení a následné zahájení insolvenčního řízení.

K 30. 6. 2013 investiční společnosti po přičtení jimi obhospodařovaných podílových fondů vykazují vlastní kapitál od 5 mil. Kč do 51 400 mil. Kč, samosprávné investiční fondy od 7 mil. Kč do 16 687 mil. Kč a penzijní společnosti po přičtení jimi obhospodařovaných fondů od 56 mil. Kč do 74 865 mil. Kč.

Podle výše odměny likvidátora investiční společnosti by byly v nejnižší skupině dvě investiční společnosti (pod 10 mil. Kč), v druhé skupině čtyři (mezi 10 mil. Kč a 100 mil. Kč), ve třetí skupině pět (mezi 100 mil. Kč a 1 000 mil. Kč), ve čtvrté skupině osm (mezi 1 000 mil. Kč a 10 000 mil. Kč) a v páté skupině čtyři (nad 10 000 mil. Kč).

Podle výše odměny likvidátora samosprávného investičního fondu by byl v nejnižší skupině jeden investiční fond (pod 10 mil. Kč), v druhé skupině dva (mezi 10 mil. Kč a 100 mil. Kč), ve třetí skupině pět (mezi 100 mil. Kč a 1 000 mil. Kč), ve čtvrté skupině dva (mezi 1 000 mil. Kč a 10 000 mil. Kč) a v páté skupině jeden (nad 10 000 mil. Kč).

Podle výše odměny likvidátora penzijní společnosti s přičtením jí obhospodařovaných fondů by nebyla v nejnižší skupině ani jedna penzijní společnost (pod 10 mil. Kč), v druhé skupině jedna (mezi 10 mil. Kč a 100 mil. Kč), ve třetí skupině by byla jedna (mezi 100 mil. Kč a 1 000 mil. Kč), ve čtvrté skupině jedna (mezi 1 000 mil. Kč a 10 000 Kč) a v páté skupině sedm (nad 10 000 mil. Kč).

K § 4

Odměna náležející likvidátorovi se vyplácí až poté, co podal bezvadný návrh na výmaz penzijní společnosti, investiční společnosti nebo investičního fondu s právní osobností a tomuto návrhu bylo vyhověno. Důvodem je, aby likvidátor dostal svým povinnostem až do zániku likvidované právnické osoby. V případě konkurzu dotčeného subjektu kapitálového trhu se odměna likvidátorovi vyplácí po rozhodnutí o úpadku penzijní společnosti, investiční společnosti nebo investičního fondu s právní osobností.

Dále se řeší situace, kdy se na jedné likvidaci podílí více likvidátorů (např. v důsledku odvolání, vzdání se či úmrtí původního likvidátora). Při rozhodování o rozdělení celkové výše odměny se zohledňuje délka činnosti každého likvidátora, náročnost činnosti (např. skutečnost, že likvidátor musel rekonstruovat účetnictví), počet převáděných fondů a jejich velikost, rozsah zpeněžení majetku realizovaného příslušným likvidátorem a míru zpeněžení majetku realizovanou příslušným likvidátorem (tj. výnosnost zpeněžení majetku).

Pro účely stanovení odměny likvidátora předkládá likvidátor České národní bance dokumenty, ze kterých je patrná základna pro výpočet jeho odměny. Lhůta pro jejich předložení se stanoví s ohledem na konání valné hromady, která má rozhodnout o návrhu rozdělení likvidačního zůstatku. Pokud se z nějakého důvodu tato valná hromada nemůže sejít (např. společníci na pozvánku na valnou hromadu nereagují nebo jsou nedohledatelní), počítá se tato lhůta s ohledem na provedení výmazu společnosti z obchodního rejstříku.

K § 5 až 7

Stanovení odměny nuceného správce investiční společnosti, samosprávného fondu kolektivního investování, penzijní společnosti, nebankovního obchodníka s cennými papíry, provozovatele vypořádacího systému, organizátora regulovaného trhu nebo centrálního deponenta se konstruuje v závislosti na výši vlastního kapitálu předmětné osoby.

Nucená správa investiční společnosti, samosprávného fondu kolektivního investování, penzijní společnosti a nebankovního obchodníka s cennými papíry směřuje především k ochraně zájmu vlastníků cenných papírů vydávaných fondem kolektivního investování, účastníků a zákazníků a omezení negativních dopadů na finanční trh. Odměna nuceného správce se stanoví měsíční částkou v závislosti na hodnotě vlastního kapitálu investiční společnosti, samosprávného fondu kolektivního investování, penzijní společnosti a nebankovního obchodníka s cennými papíry se zohledněním fondového vlastního kapitálu nebo fondového kapitálu obhospodařovaných fondů nebo majetku zákazníků. Zahrnutí fondového vlastního kapitálu nebo fondového kapitálu obhospodařovaných fondů a majetku zákazníků do základu pro stanovení výše odměny nuceného správce zohledňuje rozsah aktivit investiční společnosti, penzijní společnosti a nebankovního obchodníka s cennými papíry vůči investorům. Právě na objemu obhospodařovaného majetku fondů nebo zákazníků je totiž do značné míry závislá náročnost nucené správy.

Základní měsíční částka odměny nuceného správce se odvozuje od průměrné měsíční mzdy v peněžnictví, která se dle údajů Českého statistického úřadu v České republice pohybuje v posledních letech kolem 50 000 Kč. Tato částka se pak postupně navyšuje v závislosti na hodnotě součtu vlastního kapitálu a fondového vlastního kapitálu nebo fondového kapitálu obhospodařovaných fondů nebo majetku zákazníků, a to v rámci pěti skupin. Částka 150 000 Kč pro měsíční odměnu nuceného správce zohledňuje skutečnost, že se jedná o manažera velké finanční instituce, která je v potížích. I tato částka je však v případě fungujících finančních institucí hluboko pod maximem (u členů představenstva velkých českých bank se uvádí měsíční příjem až kolem 1 mil. Kč).

Zvyšuje se max. odměna nuceného správce hrazená státem z 35 000 Kč na 300 000 Kč. Průměrná nucená správa v případě subjektu, který nemá dostatek prostředků ani k uhrazení odměny nuceného správce, by neměla přesáhnout zhruba 6 měsíců. Nucený správce je výkonný manažer, proto považujeme za případné, když se mu průměrnou mzdou v peněžnictví zaplatí všech 6 měsíců (narozdíl od likvidátora a insolvenčního správce, viz výše)

Podle výše odměny nuceného správce investiční společnosti po přičtení jí obhospodařovaných podílových fondů a investičních fondů s právní osobností by byly v nejnižší skupině dvě investiční společnosti (pod 10 mil. Kč), ve druhé skupině čtyři (mezi 10 mil. Kč a 100 mil. Kč), ve třetí skupině pět (mezi 100 mil. Kč a 1 000 mil. Kč), ve čtvrté skupině osm (mezi 1 000 mil. Kč a 10 000 mil. Kč) a v páté skupině čtyři (nad 10 000 mil. Kč).

Podle výše odměny nuceného správce penzijní společnosti s přičtením jí obhospodařovaných fondů by nebyla v nejnižší skupině ani jedna penzijní společnost (pod 10 mil. Kč), v druhé skupině jedna (mezi 10 mil. Kč a 100 mil. Kč), ve třetí skupině by byla jedna (mezi 100 mil. Kč a 1 000 mil. Kč), ve čtvrté skupině jedna (mezi 1 000 mil. Kč a 10 000 Kč) a v páté skupině sedm (nad 10 000 mil. Kč).

Samosprávný fond kolektivního investování zatím žádný neexistuje (všechny investiční fondy s právní osobností jsou fondy kvalifikovaných investorů), proto nelze odměnu jeho nuceného správce ani uvažovat.

K 30. 6. 2013 vykazali nebankovní obchodníci s cennými papíry hodnotu vlastního kapitálu po přičtení majetku zákazníků v rozmezí od 9 mil. Kč do 224 404 mil. Kč.

Podle výše odměny nuceného správce by byl v nejnižší skupině jeden nebankovní obchodník s cennými papíry (pod 10 mil. Kč), v druhé skupině čtyři (mezi 10 mil. Kč a 100 mil. Kč), ve třetí skupině pět (mezi 100 mil. Kč a 1 000 mil. Kč), ve čtvrté skupině osm (mezi 1 000 mil. Kč a 10 000 mil. Kč) a v páté skupině osm (nad 10 000 mil. Kč).

Odměna nuceného správce provozovatele vypořádacího systému, organizátora regulovaného trhu nebo centrálního depozitáře vychází pouze z vlastního kapitálu těchto osob, tyto osoby totiž žádný cizí majetek spravovat nesmějí. Cílem nucené správy je především udržení chodu významných institucí tržní infrastruktury (včetně zajištění případného převzetí jinou společností nebo vstupu nového investora). Základní měsíční částka odměny nuceného správce se opět odvozuje od průměrné měsíční mzdy v peněžnictví, která se postupně navyšuje v závislosti na hodnotě vlastního kapitálu, a to v rámci tří skupin.

Ke konci roku 2012 vykazaly Burza cenných papírů Praha, a. s. vlastní kapitál ve výši 457 mil. Kč, Power Exchange Central Europe, a. s. 67 mil. Kč, RM-Systém, česká burza cenných papírů, a. s. 31 mil. Kč a Centrální depozitář cenných papírů, a. s. 177 mil. Kč.

K § 8

Odměna nuceného správce se vyplácí na měsíční bázi zpětně. Pokud se na výkonu jedné nucené správy podílí více nucených správců a jejich oprávnění skončilo během kalendářního měsíce, zohledňuje se počet pracovních dnů, které jednotliví nucení správci odpracovali.

Výjimku z měsíční výplaty odměny představuje situace, kdy likvidační majetek nepostačuje k výplatě odměny nuceného správce. Tuto odměnu ze zákona hradí stát (§ 139 odst. 10 ZPKT, § 99 odst. 5 věta třetí ZDS, § 112 odst. 4 věta čtvrtá a § 148 odst. 4 věta druhá ZDPS a § 565 odst. 2 ZISIF) a vyplácí se najednou, po skončení činnosti nuceného správce.

K § 9 a 10

Výše odměny insolvenčního správce a zahraničního insolvenčního správce je stanovena kombinací pevné částky a procentní sazby pouze v závislosti na výši převedeného majetku v důchodových fondech a účastnických fondech a zpeněženého majetku v obhospodařovaných účastnických fondech a podílových fondech po vypořádání závazků a před převodem prostředků účastníka nebo vyplacením dávek účastníkům a podílů podílníkům. Záměrem této úpravy je v zájmu účastníků a podílníků motivovat insolvenčního správce k dosažení co nejvyšší hodnoty zpeněženého majetku, případně nalezení nové penzijní společnosti či obhospodařovatele. Za činnost související s úpadkem samotného obhospodařovatele podílového fondu náleží insolvenčnímu správci odměna podle vyhlášky č. 313/2007 Sb.

K 30. 6. 2013 dosahoval vlastní kapitál podílových fondů obhospodařovaných jednou investiční společností hodnoty od 44 mil. Kč do 51 268 mil. Kč.

Podle výše odměny insolvenčního správce nebo zahraničního insolvenčního správce investiční společnosti by nebyla v nejnižší skupině ani jedna investiční společnost (pod 10 mil. Kč), v druhé skupině dvě (mezi 10 mil. Kč a 100 mil. Kč), ve třetí skupině šest (mezi 100 mil. Kč a 1 000 mil. Kč), ve čtvrté skupině sedm (mezi 1 000 mil. Kč a 10 000 mil. Kč) a v páté skupině tři (nad 10 000 mil. Kč).

K 30. 6. 2013 dosahoval fondový vlastní kapitál (případně hodnota majetku) fondů obhospodařovaných jednou penzijní společností od 351 tis. Kč. do 72 674 mil. Kč.

Podle výše odměny insolvenčního správce penzijní společnosti by byly v nejnižší skupině dvě penzijní společnosti (pod 10 mil. Kč), v druhé a třetí skupině žádná (mezi 10 mil. Kč a 100 mil. Kč a mezi 100 mil. Kč a 1 000 mil. Kč), ve čtvrté skupině jedna (mezi 1 000 mil. Kč a 10 000 mil. Kč) a v páté skupině sedm (nad 10 000 mil. Kč).

K § 11 a 12

Odměna insolvenčního správce obchodníka s cennými papíry je tvořena součtem odměny určené z majetku vydaného zákazníkům a odměny určené podle počtu zákazníků tak, aby co nejlépe odrážela rozsah činnosti insolvenčního správce. Odměňování zohledňuje skutečnost, že mohou nastat insolvence obchodníků s cennými papíry s malým majetkem zákazníků, ale s velkým počtem takových zákazníků.

Ustanovení § 11 odst. 5 se aplikuje např. v situaci, kdy je insolvenční řízení zrušeno (zamítnutí insolvenčního návrhu pro nedostatek majetku dlužníka).

K 30. 6. 2013 vykázali obchodníci s cennými papíry majetek zákazníků v rozmezí od 6 mil. Kč do 535 043 mil. Kč.

Podle výše odměny insolvenčního správce nebo zahraničního insolvenčního správce by byl v nejnižší skupině jeden obchodník s cennými papíry (pod 10 mil. Kč), v druhé skupině čtyři (mezi 10 mil. Kč a 100 mil. Kč), ve třetí skupině šest (mezi 100 mil. Kč a 1 000 mil. Kč), ve čtvrté skupině dvanáct (mezi 1 000 mil. Kč a 10 000 mil. Kč) a v páté skupině šestnáct (nad 10 000 mil. Kč).

K § 13 a 14

Ustanovení upravují hotové výdaje likvidátora, nuceného správce, insolvenčního správce a zahraničního insolvenčního správce dotčených subjektů kapitálového trhu a jejich náhradu. Hotové výdaje a jejich náhrada se upravují společně, mezi nimi není u likvidátora, nuceného správce, insolvenčního správce a zahraničního insolvenčního správce dotčených subjektů kapitálového trhu rozdíl.

Opouští se princip, aby byla náhrada hotových výdajů vyplácena až současně s odměnou (tj. například až po podání návrhu na výmaz společnosti při likvidaci). Tato úprava se v případě náhrady hotových výdajů neosvědčila, hotové výdaje museli likvidátoři a insolvenční správci platit ze svého, a poté byli nuceni čekat na náhradu někdy i řadu let.

Pokud nedostačuje likvidační majetek, majetek či majetková podstata na náhradu hotových výdajů likvidátora, nuceného správce, insolvenčního správce a zahraničního insolvenčního správce dotčených subjektů kapitálového trhu, hradí je stát. Maximální výše za celou činnost likvidátora, nuceného správce, insolvenčního správce a zahraničního insolvenčního správce dotčených subjektů kapitálového trhu je omezena částkou 300 000 Kč, kterou nelze zvýšit ani rozhodnutím České národní banky podle § 15 odst. 2.

Zvýšení maximální úhrady hotových výdajů státem ze 100 000 Kč na 300 000 Kč se navrhuje z toho důvodu, že dle údajů Českého statistického úřadu vzrostly standardní administrativní náklady (např. poštovné) mezi lety 2004 až 2012 zhruba 1,5 krát, znalecké posudky a odměny advokátů (advokátní tarif) skoro 2 krát, relevantní obchodní soudní poplatky 2 krát i více. Protože předpokládáme delší účinnost vyhlášky, považujeme za nutné vytvořit si určitou rezervu, a navrhuje zvýšení maximálního limitu náhrady hotových výdajů státem 3 krát.

K § 15

Ustanovení obsahuje nezbytné přechodné ustanovení (ve vztahu k dřívějším předpisům), u starších likvidací, nucených správ a insolvencí se postupuje podle dosavadní vyhlášky č. 414/2004 Sb.

V odůvodněných případech je možné zvýšit odměnu likvidátorů, nucených správců, insolvenčních správců a zahraničních insolvenčních správců až o 50 %. Toto ustanovení by se mělo týkat zejména případů, kdy by byla odměna vypočtená podle této vyhlášky ve zjevném nepoměru s vynaloženým úsilím a počtem provedených úkonů konkrétního likvidátora, nuceného správce, insolvenčního správce a zahraničního insolvenčního správce. Tímto možným zvýšením odměny nejsou dotčeny maximální prahy odměn a hotových výdajů uvedené ve vyhlášce.

Důvodem pro zvýšení odměny může být např. značná délka likvidace v důsledku dlouhotrvajících náročných soudních sporů, velké množství úkonů provedených k vymožení majetku investorů, zvláště pokud se tento majetek nachází v zahraničí, nebo nutnost rekonstruovat účetnictví, které dotčené subjekty kapitálového trhu řádně nevedly, případně je nevedly vůbec. Obdobnou konstrukci používá v § 3 odst. 2 vyhláška č. 479/2000 Sb.

Vyhláška staví dále najisto poněkud nejasný vztah odměňování insolvenčních správců investičních společností a nebankovních obchodníků s cennými papíry k obecnému odměňování insolvenčních správců podle vyhlášky č. 313/2007 Sb. Už v minulosti soudy judikovaly, že za činnost při úpadku samotné právnické osoby náleží insolvenčním správcům odměna podle vyhlášky č. 313/2007 Sb., zatímco za činnost ve vztahu k obhospodařovaným fondům kolektivního investování a majetku zákazníků se odměňuje podle vyhlášky č. 414/2004 Sb.

K § 16

Zrušuje se původní vyhláška č. 414/2004 Sb., o odměně nuceného správce, likvidátora správce konkursní podstaty některých poskytovatelů služeb na kapitálovém trhu a o náhradě jejich hotových výdajů.

K § 17

Účinnost vyhlášky je stanovena ke dni 1. ledna 2014.